HD

222

BAN TAM UOC VIET PHAP

KHOAN 1.- Những kiều dân Việt nam ở Pháp, và những kiều dân Pháp ở Việt nam đều được hưởng quyền tự do cư trú như người bản xứ, và nhưng quyền tự do tư tưởng, tự do dạy học, buôn bán, đi lại, nói chung là tất cả các quyền tự do dân chu.

KHOAN 2.- Những tài sản và xí nghiệp của người Pháp ở Việt nam se không phải chịu một chế độ khe khắt hơn chế độ danh cho tai sản va xí nghiệp của người Việt nam, nhất là về phương diện thuế khóa va luật lao động. Đối lại nhưng tai sản va xí nghiệp của kiều dân Việt nam tại các xứ trong khối Liên hiệp Pháp cung se được hưởng sự ngang hang về chế độ như thế. Chế độ tai sản va xí nghiệp Pháp hiện có ở Việt nam chỉ có thể thay đôi do sự thỏa thuận chung giữa nước Cộng hoà Pháp va nước Việt nam Dân chủ Cộng hoa. Tất cả nhưng tai sản Pháp đa bị Chính phủ Việt nam trưng dụng hoặc nhưng tai sản ma tư nhân hoặc xí nghiệp Pháp bị nha chức trách Việt nam tước, se tra lại cho chủ nhân hay nhưng người có quyền hưởng thụ,- Se cử ra một Uy ban Việt Pháp để định ro cách thức hoan lại.

KHOAN 3.- Để nối lại ngay từ giờ những mối liên lạc về văn hoa ma cả nước Pháp va nước Việt nam đều muốn phat triển, nhưng trương học Pháp các cấp se được tự do mở trên đất Việt nam.- Nhưng trương học ấy se theo chương trinh học chính thức của Pháp.- Một ban thỏa hiệp riêng se định ro những trụ sơ nào se danh cho những trương học ấy dùng.- Nhưng trương ấy se mở rộng cho ca học sinh Việt nam.

Những kiều dân Pháp sẽ được tự do nghiên cứu khoa học và mở nhưng viện khoa học trên đất Việt nam.

Những kiều dân Việt nam cũng được hưởng đặc quyền ấy ở Pháp.- Tai sản va địa vị pháp luật của Viện Pasteur se được khôi phục. Một Uy ban Việt Pháp se định điều kiện cho trương Viễn Đông bác cổ hoạt động trở lại.

KHOAN 4.- Chính phủ Việt nam Dân chủ Cộng hoà sẽ dùng đến người Pháp trước nhất mỗi khi cần người cố vấn hoặc chuyên môn. Chỉ khi nào nước Pháp không cung cấp được nhân viên ma Chính phủ Việt nam cần đến thì đặc quyền trên đây mới thôi thi hanh.

KHOAN 5.- Ngay sau khi giai quyết vấn đề điều hòa tiền tệ hiện thời, se chỉ có một thứ tiền duy nhất tiêu dùng trong những xứ thuộc quyền Chính phủ Việt nam Dân chủ Cộng hoa va nhưng xứ khac ở Đông dương. Tiền ấy la đồng bạc Đông dương hiện nay do Ngân hang Đông dương phat hanh trong khi đợi lập một viện phat hanh tiền tệ. Một Uy ban gồm có đại biểu tất cả các nước hội viên của Liên bang Đông dương se

nghiên cứu chế độ pháp lý của Viện phát hành ấy. Uy ban ấy lại có nhiệm vụ dung hợp tiền tệ và hối đoai đồng bạc Đông dương thuộc về khối đồng Franc.

KHOAN 6.- Nước Việt nam cùng các nước trong Liên bang họp thanh một quan thuế đồng minh. Vì vậy se không có hang rao quan thế nạo trong nội địa Liên bang và thuế nhập cang cùng xuất cang ở mỗi chỗ thuộc địa phận Đông dương se đanh đều nhau. Một Uy ban dung hợp quan thế và ngoại thương se nghiên cứu những phương sach thi hanh cần thiết và sắp đặt việc tổ chức quan thuế Đông dương; Uy ban nay co the la Uy ban dung hợp tiền tệ và hối đoai noi trên.

KHOAN 7.- Một Uy ban Việt Phap đê điều họa giao thông se nghiên cứu những phương sach tại lập và cải thiện các đương giao thông giữa Việt nam va cac nước khac trong Liên bang Đông dương va trong khối Liên hiệp Phap : đương vận tai bộ, thuy va hang không, sự liên lạc bưu điện, điện thoại, điện tín va vô tuyến điện.

KHOAN 8.- Trong khi chờ đợi Chính phủ Cộng hòa Pháp và Chính phủ Dân chu Cộng hoa Việt nam ky kết một ban Hiệp định rứt khoat giai quyết vấn đề ngoại giao của nước Việt nam với ngoại quốc, một Uy ban chung Việt Phap se ấn định việc đặt Lanh sự Việt nam tại cac nước Liên bang va sự giao thiệp giữa các nước Việt nam với cac Lanh sự ngoại quốc.

KHOAN 9.- Vì muốn lập ngay ở Nam bộ và Nam phần Trung bộ nền trật tự cần thiết cho các tự do dân chu được tự do phat triển, cho thương mại được phục hồi, vì hiểu rằng sự đình chỉ những hanh động xung đột va vo ~~kkang~~ lực của ca hai bên se co anh hương tốt cho những việc noi trên, Chính phủ Phap và Chính phủ Việt nam Dân chu Cộng hoa cùng ấn định những phương sach sau đây :

a)- Hai bên sẽ đình chỉ hết mọi hành động xung đột và võ lực.

b)- Những hiệp định của hai bộ Thạm mưu Phạp và Việt nam sẽ định ro điều kiện thi hanh va kiểm soat những phương sach do hai bên cùng ấn định.

c)- Định rõ ràng những tù ~~kinh~~ nhân hiệp bị giam giữ vì lý do chính trị se được phong thich, tự những người bị truy tố về những thượng tội đại hình va tiểu hình. Những tu nhân bị bắt trong cac cuộc hanh binh cung vậy. Nước Việt nam bao đam sẽ không truy tố va sẽ không tha thư một hành động võ lực nao đối với những người trung thanh với nước Phap, đối lại, Chính phủ Phap bao đam sẽ không truy tố va sẽ không tha thư một hanh động vo lực nao đối với những người trung thanh với nước Việt nam.

d)- Sự hưởng thụ những tự do dân chủ đã định trong khoản thứ nhất sẽ được hai bên bảo đảm lẫn cho nhau.

e)- Hai bên sẽ đình chỉ những sự tuyên truyền đối với nhau không được thân thiện.

f)- Chính phủ Pháp và Chính phủ Dân chủ Cộng hoà Việt nam sẽ hợp tác để những kiều dân các nước trước kia là thù địch không thể làm hại được nữa.

g)- Một nhân vật do Chính phủ Việt nam Dân chủ Cộng hoà chỉ định và được Chính phủ Pháp công nhận, sẽ được ủy nhiệm bên vị thượng sứ để xếp đặt sự cộng tác cần thiết cho việc thi hành những điều thoả thuận này .

KHOẢN 10.- Chính phủ Cộng hoà Pháp và Chính phủ Việt nam Dân chủ Cộng hoà cùng tìm cách ký kết những bản thoả thuận riêng về bất cứ vấn đề nào có thể thắt chặt giây liên lạc thân thiện và dọn đường cho một hiệp ước chung rút khoát. Theo mục đích ấy cuộc đàm phán sẽ tiếp tục càng sớm càng hay và chậm nhất là vào tháng Giêng năm 1947.

KHOẢN 11.- Bản thoả hiệp này ký làm 2 bản.- Tất cả các khoản sẽ bắt đầu thi hành từ 30 tháng 10 năm 1946.

Ngày 14 tháng 9 năm 1946

LE MODUS VIVENDI FRANCO-VIETNAMIEN

Article 1er : Les ressortissants vietnamiens en France et les ressortissants français au Viet-nam jouiront de la même liberté d'établissement que les nationaux ainsi que des libertés d'opinion, d'enseignement, de commerce, de circulation et plus généralement de toutes les libertés démocratiques.

Article 2 : Les biens et entreprises français au Viet-nam ne pourront être soumis à un régime plus rigoureux que celui réservé aux biens et entreprises des ressortissants vietnamiens, notamment en ce qui concerne la fiscalité et la législation du travail. Cette égalité de statut sera reconnue à titre de réciprocité aux biens et entreprises des ressortissants vietnamiens dans les territoires de l'Union française. Le statut des biens et entreprises françaises qui sont au Viet-nam ne pourra être modifié que d'un commun accord entre la République Française et la République démocratique du Viet-nam. Tous les biens français réquisitionnés par le Gouvernement du Viet-nam, ou dont les personnes ou entreprises auront été privées par les autorités vietnamiennes seront rendus à leurs propriétaires et ayant droit. Un Comité mixte sera désigné pour fixer les modalités de cette restitution.

Article 3 : En vue de reprendre dès maintenant les relations culturelles que la France et le Viet-nam sont également désireux de développer, des établissements français d'enseignement des divers degrés pourront fonctionner librement au Viet-nam, ils appliqueront les programmes officiels français, il sera par un accord spécial dévolu à ces établissements les bâtiments nécessaires à leur fonctionnement. Ils seront ouverts aux élèves vietnamiens. La recherche scientifique, l'établissement et le fonctionnement d'institut scientifique sont libres sur tout le territoire du Viet-nam les ressortissants français pour les ressortisxants vietnamiens jouissent du même privilège en France. L'institut Pasteur sera rétabli dans ses droits et biens. Une commission mixte réglera les conditions dans lesquelles l'Ecole Française d'Extrême-Orient reprendra son activité.

Article 4 : Le Gouvernement de la République démocrattique du Viet-nam fera appel par priorité aux ressortissants français, chaque fois qu'il aura besoin de conseillers, de techniciens ou d'experts. La priorité accordée aux ressortissants français ne cessera de jouer qu'en cas d'impossibilité pour la France de fournir le personnel demandé.